

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal have den Ære til det høje Tings Velvillie at anbefale Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje, saaledes som det er vedtaget i Folketingets Møde i Gaar. For ikke at trætte det høje Ting skal jeg kun omtale enkelte af de Ændringer i den nugældende Huslejelovgivning, som er indførte i den nye Lov, og det bliver da selvfølgelig de vigtigste af disse.

Jeg har ment det nødvendigt at foreslaa den høje Rigsdag nu at inddrage alle Bygninger under Huslejenævnet. Tidligere har jeg fastholdt samme Opfattelse af Nødvendigheden heraf, men man har fra anden Side fremhævet det betænkelige i at inddrage Nybygninger under Husleje-loven, fordi man har ment, at der derved vilde lægges disse Hindringer i Vejen. Saaledes som Boligforholdene har udviklet sig med Hensyn til Prisen paa Bygningsmaterialier, skulde jeg tro, at den sidste Indvending i alt Fald ikke længere kan gøres gældende, idet det vistnok er uimodsigeligt, at der ikke for Tiden kan opføres Lejligheder til Udleje af andre end det offentlige eller af private med Støtte af det offentlige, i hvilket Tilfælde jo disse Boliger kommer under Kontrol. Under Forhandlingerne i det andet Ting, hvor man fra to Partiers Side fremsatte den gamle Indvending om Ønskeligheden af ikke at drage disse Bygninger ind under Loven, erkendte man imidlertid ved Lovforslagets anden Behandling, at det sikkert ikke længere lod sig forsvare at lade Nybygninger være helt udenfor en samfundsmæssig Kontrol. Det konservative Partis Ordfører anførte fra skriftlige Henvendelser til ham Eksempler paa, at Prisen i Nybygninger flere Gange var forhøjet, til sidst endogsaa til det dobbelte for almindelige Lejligheder, at Prisen for Butikslokaler i Nybygninger var støget til en urimelig Højde, og at nye Aktieselskaber til Opførelse af Nybygninger havde kunnet sætte Lejen saa højt op, at man havde opnaaet 25 pCt. Udbytte. Ud fra disse Erfaringer mente det konservative Partis Ordfører — og Venstres Ordfører udtalte sig i lignende Retning —, at det var nødvendigt at undergive Nybygningerne en vis Kontrol, men de mente stadig, at det ikke kunde ske, som jeg har foreslaaet det, ved at lade dem komme ind under de lokale Nævn. Jeg maa selvfølgelig anbefale principalt, at dette sker, at Loven kommer til at omfatte alle Bygninger, men jeg er na-

turligvis rede til Forhandling om en hvilken som helst Form — naar blot Indholdet bliver tilfredsstillende — med Hensyn til den fornødne Kontrol ogsaa med Nybygninger.

I Loven er med Tilslutning fra alle Sider indført Bestemmelser om, at ogsaa møblerede Lejligheder fuldt ud undergives Kontrol, saaledes at ogsaa enkelte Værelser inddrages under Nævnenes Skøn, og for at denne Bestemmelse ikke skal gøres illusorisk ved, at en ringe Kostydelse bliver knyttet til Lejen, er det bestemt, at ogsaa Lejemaal i Forbindelse med Ydelse af Kost, dog ikke fuld Kost, omfattes af Lovens Bestemmelser. Ved den sidste Undtagelse, at Værelser med fuld Kost ikke falder ind under Loven, har man ønsket at unddrage den egentlige Pensionatsvirksomhed fra Loven, og dette har jeg kunnet give min Tilslutning, da en eventuel samfundsmæssig eller offentlig Kontrol med Ydelser af fuld Kost under egentlig Pensionatsform ikke ret vel kan tænkes tilfredsstillende udøvet af de her omhandlede Nævn.

I Spørgsmaalet om Nævnets Skøn over, hvad der er den naturlige og berettigede Pris for en Lejlighed, er der tilføjet den Bestemmelse, at i Tilfælde, hvor Lejen af en Lejlighed er forhøjet siden 1. August 1914, „bør som Regel yderligere Lejeforhøjelse kun bevilges med et Beløb, der svarer til yderligere Stigning af Driftsudgifter eller til rimelig Godtgørelse for skete Forbedringer“. Bestemmelsens Begrundelse ligger i selve de anførte Ord. Endvidere er der nu indført den Bestemmelse, at Nævnet kan betinge Godkendelse af Lejeforhøjelse af, at visse Reparationer eller Forbedringer af Ejendommen eller af Lejligheder i samme foretages, saaledes at Lejefastsættelsen først kan træde i Kraft, naar det overfor Nævnet godtgøres, at de paagældende Reparationer eller Forbedringer er foretagne. Ogsaa dette Spørgsmaal har jeg tidligere haft Lejlighed til at forhandle med det høje Ting om. Jeg skulde tro, at Forholdene efterhaanden har udviklet sig saaledes, at det maa erkendes, at det vil være rigtigt at give Nævnene denne Adgang til at sige, at naar Huslejeforhøjelse begrundes med Villighed til at reparere eller forbedre Ejendommen, bør denne Forhøjelse ogsaa først indtræde, naar Reparationen eller Forbedringen virkelig er foretaget. Der er nemlig noget urimeligt, ja utiltalende, i, at Nævnet bevilger en Forhøjelse ud fra en Forudsætning, som viser sig